

87
—
0.
—
21501



ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Η ΦΙΖΙΚΗ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἐν χρόνῳ, καθ' ὃν ἀπεδείχθησαν τὰ μέχρι τοῦδε σταφιδικά νομοθετικά μέτρα, ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἐπέφερον τὸ ποθεύμενον ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ μᾶλλον κατέστησαν τὴν ζωὴν ἡμῶν προβληματικὴν, αἱ δὲ ὑπὸ τῆς Πρενομιούχου ἐταιρίας προτεινόμεναι τροποποιήσεις ἀποτελοῦσιν ἀναίρεσιν τῆς συμβάσεως καὶ νέον κίνδυνον φοδερῶτερον διὰ τοὺς σταφιδικοὺς πληθυσμοὺς, λαμβάνομεν τὸ θάρρος νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν τῆς παρούσης μας πραγματείας ἀναγνωστῶν τὴν ταπεινὴν μας γνώμην περὶ ὀριστικῆς λύσεως τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος.

Πάντες γνωρίζομεν ὅτι ὁ κακὸς δαίμων τῆς σταφίδος εἶναι ἡ ὑπερπαραγωγή καὶ τοῦτον δέοννὰ φονεύσωμεν διὰ συγχρόνου ἐκρίζώσεως κτημάτων μας ἀναλόγως τοῦ πλεονέσματος τῆς μεταξὺ προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἀνευ ἀποζημιώσεως. Καὶ συγχρόνως μὲν, διότι ἐὰν γίνῃ βαθμιαία εἴτε διὰ νόμου εἴτε διὰ τῆς φυσικῆς ἐξελίξεως, ὡς φρονοῦσι τινές, θὰ ἔχωμεν κατ' ἔτος πλεονάσματα εἰς τρόπον. ὥστε νὰ περαταθῇ ἡ κρίσις τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀκόμη, ὅτι ἀμφιβάλλω ἐὰν θὰ εἴμεθα κύριοι τῶν τυχόν διατηρη-

871

0....

10.512

θησομένων σταφιδωπέλων μας, ἄνευ ἀποζημιώσεως δὲ, διότι ἐὰν ζητήσωμεν ἀποζημιώσιν, οὐδεὶς θὰ εὐρεθῆ νὰ μᾶς καταβάλλῃ αὐτήν, ἀφοῦ τὸ Δημόσιον ἀδυνατεῖ, ἢ δὲ μακαρίτις Σταφιδικὴ Τράπεζα διεσπάθησε τὰ ἔκτε ἐκ τοῦ ἰδρώτος τοῦ προσώπου μας ἀποταμιευθέντα ἑκατομμύριά μας.

Μία τοιαύτη ἄνωγος ἐκρίζωσις διὰ νὰ μὴ εὐρῆ ἀντιδράσεις, δεόν νὰ γίνῃ εἰς ὅλας τὰς Ἐπαρχίας ἐξ Ἰσίου καὶ ὄχι εἰς ὠρισμένας, ὡς φρονοῦσι τινες, διότι κατ' οὐδένα τρόπον ἔστω καὶ μὲ ἀποζημιώσιν τινα δύναται τις νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ἄλλον νὰ ἐκρίζωσῃ τὸ κτήμα του διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸς πλουσιώτερος, καθόσον πᾶς τις ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀντιπέῃ αὐτῷ· ἐκρίζωσε σύ τὸ ἰδικόν σου, διὰ νὰ γίνω ἐγὼ πλουσιώτερος, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι κατόπιν τοιαύτης γενναίας ἐκρίζωσεως αἱ τιμαὶ θὰ διπλασιασθῶσιν, ἵνα μὴ εἴπω περισσότερον.

Τὸ ποσοστὸν τῆς Ἐκρίζωτέας Ἐκτάσεως

Διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἢ ἐκρίζωσις ἀμέσως, δεόν νὰ ἐνεργήσωμεν ταύτην συγχρόνως ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῶν κτημάτων μας ἑκαστος, ἵνα περιορισθῇ ἡ παραγωγή κατ' ἀρχάς μὲν εἰς 40, 0]0-βραδύτερον δὲ λόγῳ τῆς καλλιτέρας καλλιεργείας εἰς 35 0]0 ἴσως καὶ 30 0]0 μόνον, διότι, ὡς γνωστὸν, πάντες ἔχομεν κτήματα παράγοντα 800 καὶ 1,000 λί-

τρας κατὰ στρέμμα, ἀλλ' ἔχομεν καὶ ἄλλα παράγοντα ἕνεκα τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, γήρατος καὶ παραμελήσεως μόνον 300 λίτρας, ἅτινα καὶ θὰ ἐκριζώσωμεν κατὰ προτίμησιν. Συνεπῶς ἡ παραγωγή διὰ τῆς ἐκριζώσεως τοῦ ἡμίσεως τῶν σταφιδαμπέλων θὰ περιρισθῆ εἰς 35, 0]0, εἰς ποσὸν δηλαδὴ, ὅσον σήμερον πλεονάζει.

Ἄλλ. ἵνα γίνῃ τοιαύτη ἐκρίζωσις δεόν πάντες οἱ κτηματῖαι νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν Κυβέρνησιν διὰ ψηφισμάτων, ἵνα υἱοθετήσῃ τοιοῦτον σοβαρὸν νομοθέτημα, διότι, ὅπως οὐδεὶς τῶν ἱατρῶν δύναται νὰ προβῆ εἰς σοβαρὰν ἐγχείρισιν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πάσχοντος ἢ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται ν' ἀνελάβῃ τὴν εὐθύνην τοσοῦτον τολμηρᾶς ἐγχειρίσεως ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως ἡμῶν.

Ἡ ἀντισυνταγματικότης τῆς τοιαύτης Ἐκριζώσεως

Γνωρίζω, Κύριοι, ὅτι ἡ ἄνευ ἐπιζημιώσεις ἀναγκαστικὴ ἐκρίζωσις εἶναι ἀντισυνταγματικὴ, ἀλλὰ μὴ ἡ παρακρατησις μέρους τῆς παραγωγῆς δὲν εἶναι ἀντισυνταγματικὴ καὶ ὁμοῦς ἐξευρέθη τρόπος νὰ ὀρισθῆ εἰσφορά 20 0]0, ἐντὶ ἐλλαττώσεως δραχμῶν 4 τοῦ ἐξαγωγικοῦ φόρου, καὶ οὕτω ἐγένετο νόμος τοῦ Κράτους. Μὴ ἡ Σύμβασις τῆς Προνομιούχου, δι' ἧς

ὕποχρεούμεθα ν' ἐσφαλίζωμεν ἀναγκαστικῶς τὴν στα-
 φιδοκαρπὸν μας καὶ πληρώνωμεν πρὸς αὐτὴν δραχ.
 31, καὶ 25 0]0 δι' ἐσφαλίστρα (κατὰ χιλιάλιτρον) δη-
 λαδὴ ὡς μετρητὰ μὲν δραχ. 7, ὡς παρακράτησιν δὲ
 καὶ φόρον εἰς εἶδος 35 0]0 ἀντιστοιχοῦντα μετὰ τὴν
 ἀφαιρέσιν τῶν δραχμῶν 16, ἅς θὰ διδῆ εἰς τὸ Δημό-
 σιον διὰ φόρον, πρὸς δραχμὰς 24 καὶ 25, 0]0 ὑπολο-
 γιζομένης ἐκάστης χιλιάδος μόνον πρὸς δραχμὰς
 145) δὲν εἶναι ἀντισυνταματικῆ; καὶ ὅμως ἐγένετο
 νόμος τοῦ Κράτους. Οὕτω καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τῶν πε-
 ριστάσεων ἐπιβαλλομένην ἐκρίζωσιν δεόν νὰ ἐξευρε-
 θῆ τρόπος πρὸς σωτηρίαν τῶν σταφιδικῶν πλῆθυσμῶν
 καὶ αὐτοῦ τοῦ ἔθνους.

Ἐξεύσεις Τρόπου

Ἐπειδὴ προσκοῦει εἰς τὸ γράμμα τοῦ Συντάγμα-
 τος ἡ ἀνευ ἀποζημιώσεως ἀναγκαστικὴ ἐκρίζωσις
 φρονοῦμεν ὅτι δύναται νὰ νομοθετηθῆ αὕτη κατὰ τὸν
 ἐξῆς τρόπον· ἤτοι δι' ἑνὸς μὲν ἄρθρου νὰ καθορισθῆ
 προθεσμία ἐκουσίας ἐκρίζώσεως καὶ ἀποζημιώσεως
 δραχμῶν 400 δι' ἕκαστον ἐκρίζωθησόμενον στρέμμα,
 πέραν τῆς ὁποίας προθεσμίας νὰ ἐνεργῆται ὑπὸ τοῦ
 Δημοσίου ἀναγκαστικῶς ἐπὶ τῆ αὐτῆ ἀποζημιώσει.
 Δι' ἑτέρου δὲ ἄρθρου νὰ καθορισθῆ φορολογία ἐπίσης
 δραχμῶν 400 δι' ἕκαστον εὐρεθησόμενον στρέμμα
 σταφιδαμπέλου πέραν τῆς ταχθησομένης προθεσμίας.

Ἔχει π. χ. κτηματίας τις 2 στρέμματα, ὅστις εἰάν μέχρι τῆς ταχθείσης προθεσμίας ἐκριζώσῃ τὸ ἐν στρέμμα δικαιούται μὲν ἀποζημιώσεως δραχμῶν 400, ὑπόκειται ὅμως εἰς φορολογίαν ἐπίσης δραχμῶν 400 διὰ τὸ μὴ ἐκριζωθησόμενον στρέμμα, καὶ οὕτω, ἐνφ' ἀφ' ἑνὸς θὰ ἐπέρχεται συμφησιμὸς τῶν ἐκατέρωθεν ἀπαιτήσεων, ἀφ' ἑτέρου θ' ἀναγράφεται ποινὴ δραχμῶν 400 κατὰ στρέμμα διὰ τὸν μὴ ἐκριζώσαντα ἔκουσίως μέχρι τῆς ταχθείσης προθεσμίας, καθόσον ὁ τοιοῦτος θὰ εὐρεθῇ ἔχων 2 στρέματα μετὰ πάροδον τῆς προθεσμίας.

Ἐπίδρασις περὶ τῆς Ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου

Ἐπειδὴ δυστυχῶς δὲν ἔχουσι καταρτισθῆ παρ' ἡμῶν κτηματολόγια, οὐδὲ ἔχομεν ἐπαρκεῖ ἀριθμὸν ἐπιστημόνων γεωμετρῶν διὰ μίαν τοιαύτην σύγχρονον καθολικὴν ἐκριζώσιν, φρονοῦμεν ὅτι δύνανται ν' ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἐλλείψεις οὗται διὰ πρακτικῶν γεωμετρῶν, ὧν πλεῖστοι ἐν ἐκάστῳ χωρίῳ ὑπάρχουσιν. Ὑπὲρ τούτων δὲ δεόν ν' ἀναγραφῇ ἀμοιβὴ ἱκανοποιητικὴ, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ποινὴ εὐστηρά διὰ πᾶσαν παράλειψιν τῶν καθηκόντων των.

**Περὶ ὑποθηκῶν τῶν ἐκριζωθησομένων
σταφιδαμπέλων**

Αἱ ἐπιτῶν ἐκριζωθησομένων σταφιδαμπέλων ἐγγεγραμμέναι ὑποθήκαι εἶναι οὕτως ὁ Γάρδιος δεσμὸς τῆς

τοιαύτης ἐκριζώσεως, περὶ τούτων θέλομεν πραγματευθῆ εὐρύτατα ἐν τέλει τῆς παρούσης, ἀφοῦ πρῶτον συμφώνως πρὸς τὰ εἰρημένα παραθέσωμεν σχέδιον, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς σκελετός Νομοσχεδίου.

**Ἑποτύποις Νόμου Ἐκριζώσεως
Σπάθη Ἀλεξάνδρου**

Ἄρθρον 1ον) Πᾶς σταφιδοκτηματίας, λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης (καὶ εἶναι δημοσία ἀνάγκη, διότι ἡ πενία τῶν σταφιδικῶν πληθυσμῶν ἔχει μεγίστην σχέσηιν πρὸς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους) ὑποχρεοῦται μέχρι τῆς 31ης) Δεκεμβρίου 1906 νὰ ἐκριζώσῃ τὰς ἡμίσεις σταφιδαμπέλους ἰδικᾶς του, προικῶας του καὶ ἀνηλικῶν τέκνων του, ἢ ἂν προτιμᾷ μόνον τὰς ἰδικᾶς τοῦ καὶ διατηρήσῃ τὰς προικῶας του ἢ τῶν ἀνηλικῶν τέκνων του, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐκριζώσῃ ἐκ τῶν ὄλων ὁμοῦ τὰς ἡμίσεις, οἷας οὗτος ἐγκρίνει ἐπὶ ἀποζημιώσει ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δραχμῶν 400 δι' ἕκαστον στρέμμα, ἄλλως πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει προβαίνει τὸ Δημόσιον εἰς ἀνεγκαστικὴν ἐκριζωσίν τοῦ ἡμίσεως ἐξ ἐκάστης σταφιδαμπέλου ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀποζημιώσει.

Ἄν δύνανται ὅμως νὰ ἐκριζώσωσι τὰς ἰδικᾶς των καὶ διατηρήσωσι τὰ προικῶας των ἢ ἀνηλικῶν τέκνων ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχουσι βεβαρῶμενας τὰς ἰδικᾶς των δι' ὑποθηκῶν, ἄνευ προηγουμένης ἐπισήμου συγκατα-

θέσεως τῶν πιστωτῶν των, ἐκτὸς ἐὰν πληρώσωσι πρὸς τὸν πρῶτον ἐνυπόθηκον δανειστήν των δραχμὰς 300, καθ' ἃ θέλομεν πραγματευθῆ κατωτέρω, ἢ καταβάλλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὲρ αὐτοῦ ἴσον ποσόν δι' ἕκαστον ἐνυπόθηκον στρέμμα, ἐὰν ἡ ἀπαίτησις των εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τούτου, ἄλλως καὶ εἰς τὸν ἀμείνον ἐπόμενον ἐνυπόθηκον δανειστήν τὸ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 300 ὑπόλοιπόν, ὅτε θεωροῦνται αἱ ὑποθήκαι αὐτῶν αὐτοδικαίως ἀποσβεσμέναι καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ συναινέσωσιν εἰς τὴν ἐξάλειψιν αὐτῶν δι' ἐξόδων τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 2ον) Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1907 εὐρεθησόμεναι σταφιδάμπελοι ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν ἐφ' ἑκάστῃ δραχμῶν 400 δι' ἕκαστον στρέμμα καταβλητέων ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν πρὸς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 3ον) Ἡ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ διορίσῃ καὶ πρακτικοὺς γεωμέτραις, τρεῖς διὰ τὴν περιφέρειαν ἐκάστου χωρίου ἢ πόλεως ἢ καὶ πλείονας ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου χωρίου καταγομένους κατὰ προτίμησιν, ἐὰν τοιοῦτοι δηλώσωσι τὴν ἰδιότητά των καὶ τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ διορισθῶσιν, ἄλλως ἐξ ἄλλου χωρίου ἢ πόλιως πρὸς καταμέτρησιν καὶ ἐπίβλεψιν τῆς ἀκριβοῦς ἐκριζώσεως, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1907 ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν ἐφορίαν ἀκριβῆ καταλογὸν τῆς ἐκριζώσεως καὶ μὴ ἐκτάσεως καὶ καταγγείλωσιν πάντα μὴ ἢ ἐλλιπῶς ἐκριζώσαντα,

οἷτινες γεωμέτραι δικαιούνται ἀποζημιώσεως δραχμῆς μιᾶς δι' ἕκαστον ἐκριζωθησόμενον στρέμμα, καὶ ὑπόκεινται εἰς ποινὴν φυλακίσεως 2 ἐτῶν καὶ προστίμου δραχμῶν 2 χιλιάδων ἐν περιπτώσει μὴ ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν ἔνω ὑποχρεώσεών των.

Ἄρθρον 4ον) Πᾶς τις δύναται νὰ καταγγεῖλη τὸσον τὸν μὴ ἐκρίζωσαντα κτηματίαν, ὅσον καὶ τοὺς γεωμέτρας εἴτε διὰ τὴν μὴ ἐκρίζωσιν τῶν ἰδίων σταφιδαμπέλων εἴτε διὰ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρον 5ον) Αἱ ἐπὶ τῶν ἐκριζωθησομένων σταφιδαμπέλων ἐγγεγραμμένοι ὑποθήκαι διατηροῦνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν, καὶ ἐπεκτείνονται διὰ νέας ἐγγραφῆς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1907 ἐπὶ τῶν μὴ ἐκριζωθησομένων, καθ' ἣν χρονολογικὴν τάξιν εἶχον ἐγγραφῆ ἐπὶ τῆς ἐκριζωθείσης, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 300 δι' ἕκαστον στρέμμα, ἃς θ' ἀπηλάμβανον, ἐὰν ἐπλειστηριάζοντο σήμερον αἱ ἐνυπόθηκοι σταφιδάμπελοι; αἷτινες ἐξεκρίζωθησαν, ὡς κάτωθι θέλομεν ἀποδειξέει.

Ἐν περιπτώσει δὲ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τῶν τοιοῦτω τρόπῳ ἐνυποθήκων σταφιδαμπέλων, ὑποχρεοῦται πᾶς ἐπισπεύδων νὰ ἐπιβάλλῃ κατάσχεσιν καὶ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν (πρῶην ἐνυποθήκων σταφιδαμπέλων), ἵνα πλειστηριασθῶσι συγχρόνως.

Οἱ οὕτω λαμβάνοντες θέσιν προτεραιότητος ἐνυπό-

θηκοι δανεισταί κατατάσσονται ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηρι-
 άσματος τῶν ἀγρῶν, καθ' ἣν τάξιν εἶχον ἐγγράψει τὰς
 ἐπ' αὐτῶν ὑποθήκας τῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριά-
 σματος τῶν σταφιδαμπέλων διὰ τὸ μέχρι τοῦ ποσοῦ
 τῶν δραχμῶν 300 ἐξασφαλισθὲν ὑπόλοιπον τῆς ἀπαι-
 τήσεώς τῶν· οὕτω π.χ. κατετάχθη ὁ ἀ' ἐνυπόθηκος δα-
 νειστής διὰ τὸ ἐκ δραχμῶν 100 ἐκπλειστηρίασμα ἐνὸς στρέμ-
 ματος ἀγροῦ, θὰ καταταχθῆ καὶ διὰ δραχμῶν 200 ἐπὶ
 τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τοῦ ἐνὸς στρέμματος τῆς
 σταφιδαμπέλου. Ἐὰν ὁμοίως μετὰ τὸν πρῶτον ἐνυπό-
 θηκον δανειστήν ὑπάρχωσι δεῦτεροι καὶ τρίτοι τοι-
 οῦτοι, οἵτινες ἔλαβον προτεραιότητα ἐνυποθήκων ἐπὶ
 τῆς διατηρηθείσης σταφιδαμπέλου, οὗτοι θὰ κατατα-
 χθῶσιν ὡς ἐνυπόθηκοι δανεισταί ἐπὶ τοῦ τυχόν ὑπο-
 λοιπῶν τῶν δραχμῶν 300 ἐκπλειστηριάσματος ἐνὸς
 ἐκάστου στρέμματος τῆς, οὐχὶ καὶ ἐπὶ τοῦ πέραν τοῦ
 ποσοῦ τούτου ὡς τοιοῦτοι· λ. χ. ὁ ἀ' ἐνυπόθηκος δα-
 νειστής δικαιούται ἰὰ λάβῃ μόνον δραχμῶν 200 καὶ
 κατετάχθη ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν 100 ἐνὸς στρέμμα-
 τος ἀγροῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ ἐπὶ ἐτέρων δραχ-
 μῶν 100 τοῦ τῆς σταφιδαμπέλου πρὸς ἐξόφλησιν τῆς
 ἀπαιτήσεώς του, ἐπὶ τοῦ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ-
 μῶν 300 ὑπολοίπου ἐκ δραχμῶν 100 ἐκπλειστηριά-
 σματος θὰ καταταχθῆ ὁ β', ἐνυπόθηκος δανειστής τοῦ
 ἐκρίζωθέντος καὶ λαβὼν προτεραιότητα ἐπὶ τοῦ μὴ
 ἐκρίζωθέντος, ἢ καὶ ὁ τυχόν τρίτος τοιοῦτος ἐπὶ τοῦ

τυχόν υπολοίπου τῶν δραχμῶν 100 τούτων. Οἱ δὲ ἔχοντες ἐπὶ τῆς μὴ ἐκπιζωθείσης σταφιδάμπελου προτεραιότητα ἐγγραφῆς δὲν δικαιοῦνται νὰ καταταχθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἑνὸς ἐκάστου στρέμματος ταύτης πλέον τῶν δραχμῶν 300, ἐὰν δυνάμει τοῦ νόμου τούτου ἔλαβον ἕτεροι ἐπομένην σειρὰν ἐγγραφῆς ὑποθήκης.

Ἐπίσης καὶ οἱ ἔχοντες ἤδη πρώτην, δευτέραν, τρίτην κλπ. ὑποθήκην ἐπὶ τῆς μὴ ἐκπιζωθείσης σταφιδάμπελου, λαμβάνουσι δὲ δυνάμει τοῦ νόμου τούτου ἐπομένην σειρὰν ἐγγραφῆς ὑποθήκης, δὲν δικαιοῦνται νὰ καταταχθῶσιν ὡς ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ ἐφ' ὅλου τοῦ υπολοίπου ἐκπλειστηριάσματος, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ ὅσῳ ποσοῦ θὰ κατετάσσοντο, ἐὰν ἤδη ἐπλειστηριάζετο ἢ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνυπόθηκος σταφιδάμπελος ὑπολογιζομένης πάντοτε τῆς ἀξίας ἐκάστου στρέμματος πρὸς δραχ. 300.

Πάντες δὲ οἱ ἐνυπόθηκοι οὗτοι δανεισταὶ, οἱ μὴ καταταχθέντες ὡς τοιοῦτοι, δικαιοῦνται νὰ καταταχθῶσιν δι' ὅσον ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεώς των δὲν κατετάχθησαν, κατὰ προτίμησιν παντὸς ἑτέρου δανειστοῦ ὡς ἐνεχειρόγραφοι δανεισταὶ, ἐπὶ τοῦ τυχόν υπολοίπου τοῦ ὀλιγοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῶν κτημάτων τούτων, διατηρουμένων τῶν ἐκ τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου δικαιωμάτων των ἀπέναντι τῶν τρίτων διακατόχων.

Ἄρθρον 6. Πάντες εἰ ἀφορῶντες τὸν σταφιδικέρπου νόμοι καταργοῦνται πλὴν τοῦ ἀφορῶντος τὴν φορολογίαν τῶν νέων ἐμφυτεύσεων.

Ἀνάπτυξις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν ἀνωτέρου ἄρθρου

Ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰσοδήματος σημερινῆ πραγματικῆ ἀξία τῶν σταφιδαμπέλων δὲν εἶναι αὕτη 100 δραχμῶν κατὰ στρέμμα, ἀφοῦ τὸ εἰσόδημά των ἀπορροφᾶται ὑπὸ τῶν ἐξόδων καλλιιεργείας, ἐν τούτοις δέχομαι ὡς πραγματικὴν ἀξίαν δραχμῶν 300. Ἐάν ἔρα ἔνεκα τοῦ προσκόμματος τῶν ὑποθηκῶν δὲν νομοθετηθῆ ἡ ἐκρίζωσις, οὐδέποτε οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ θὰ λάβωσιν ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἐκάστου στρέμματος σταφιδαμπέλων πλεόν τῶν δραχμῶν 300. Ἐνῶ νομοθετουμένης τῆς ἐκρίζώσεως ἡ πραγματικὴ ἀξία ἐκάστου στρέμματος διατηρηθησομένης σταφιδαμπέλου θὰ ὑπερβῆ ἀσφαλῶς τὰς δραχμὰς 1,000, ἀφ' οὗ θ' ἀποβίδη ἔσοδον καθαρὸν πλεόν τῶν δραχμῶν 120, ὡς συνέβαινεν δετε ὑπῆρχεν ἰσορροπία προσφοράς καὶ ζητήσεως, ἐν τούτοις δέχομαι ὡς ἐλάχιστον δριον πραγματικῆς ἀξίας δρ. 700, ἐπομένως αἱ ἐπὶ ταύτης ἐξησφαλισμέναι ἀπαιτήσεις τῶν δανειστῶν ὑπερεξασφαλιζονται.

Ἐπειδὴ ὁμως τὸ ἔδαφος τῆς ἐκρίζωσις σταφιδαμπέλου θὰ ἔχη ἀξίαν περὶ τὰς δραχμὰς 100, ἀδι-

κεῖται βεβαίως ὁ ἐπὶ ταύτης ἐνυπόθηκος δανειστής καὶ ὠφελεῖται, ἕνεκα τῆς ἐκριζώσεως ταύτης, ὁ ἐπὶ τῆς διακηρηθησομένης σταφιδαμπέλου ἐνυπόθηκος δανειστής, ἐναντίον τοῦ κανόνος «οὐδεὶς ὠφελεῖται ἐκ τῆς ζημίας τοῦ ἐτέρου». Ταῦτα ὅθεν λαβῶν ὡς δεδομένα, ἦτοι τὴν σημερινὴν ἀξίαν τῶν σταφιδαμπέλων δραχ. 300, μέλλουσεν δὲ ἀξίαν αὐτῶν δραχ. 700 καὶ ἀξίαν τοῦ ἐδάφους τῆς ἐκκριθωσομένης δραχ. 100, προέβην εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ ὑποθηκῶν ἀνωτέρω ἀρθρίου 5ου ἐν εἴδει διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν, εἰς τρόπον ὥστε οὐδεὶς ν' ἀδικῆται, μᾶλλον δὲ πάντες νὰ ὠφελῶνται καὶ ἐξηγοῦμαι.

Δανειστής τις ἔχει πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεώς του ἀνωτέραν τῶν δραχμῶν 300, πρώτην ὑποθήκην ἐφ' ἑνὸς στρέμματος, ὅπερ πλειστηριαζόμενον σήμερον θ' ἀποδώσῃ αὐτῷ δραχμᾶς 300, ταύτας δεὸν νὰ λάβῃ ὡς ἐνυπόθηκος δανειστής καὶ μετὰ τὴν ἐκρίζωσιν ὁ δὲ τυχὸν δεύτερος καὶ τρίτος ἐνυπόθηκος δανειστής ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ στρέμματος, θὰ καταταχθῇ τότε μόνον, ὅταν ἡ ἀπαιτήσις τοῦ προηγουμένου δανειστοῦ εἶναι κατωτέρα τῶν δραχμῶν 300, ἐπὶ τῆς διαφοράς, ὅσας λοιπὸν δραχμᾶς ἐλάμβανε σήμερον τόσας δεὸν νὰ λάβῃ ὡς τοιοῦτος καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ἐπομένως οὐ μόνον οὐδεὶς τῶν δανειστῶν ἀδικεῖται, ἀλλὰ τούναντίον ὠφελοῦνται πάντες, διότι θὰ περισσεύῃ ἐκπλεῖ

στηρίασμα, ἐφ' οὗ θὰ κατατάσσωνται ὡς ἐνεχειρόγραφοι δανεισταί.

Πρὸς ἀκριβεστέραν δὲ κατανόησιν τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένου διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν παραθέτομεν τὰ ἐξῆς παραδείγματα.

Παράδειγμα πρῶτον

Κτηματίας τις ἔχει τὴν σταφιδάμπελον Α ἐξ ἑνὸς στρέμματος, καὶ τὴν Β ἐξ ἑνὸς ἐπίσης στρέμματος· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς Α ἔχει ἐγγράψει τὸ ἔτος 1900 μοναδικὴν ὑπόθηκην ὁ Ἀπόστολος διὰ δραχμὰς 400, ἐπὶ δὲ τῆς Β. ἔχει ἐγγράψει τὸ ἔτος 1901 μοναδικὴν ὑπόθηκην ὁ Βασίλειος διὰ δραχμ. 300.

Ἐὰν πλειστηριασθῶσιν αἱ σταφιδάμπελοι αὗται σήμερον, θὰ λάβῃ ἕκαστος δραχμὰς 300, ἀρκ. ἔ Ἀπόστολος ζημιοῦται δραχμὰς 100.

Ἐὰν ὁμως ἐκριζωθῇ ἡ Α καὶ λάβῃ προτεραιότητα ἐνουποθήκου δανειστοῦ ἐπὶ τῆς Β ὁ Ἀπόστολος, πλειστηριασθῶσι δὲ ἀμφοτέρω τὰ κτήματα ταῦτα θὰ καταχθῶσιν ὁ μὲν Ἀπόστολος ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν 100 ἐκπλειστηριάσματος τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐπὶ δραχμῶν 200 ἐκ τοῦ ἐκ δραχμῶν 700 ἐκπλειστηριάσματος τῆς σταφιδάμπελου, ἤτοι ἐν ὅλῳ διὰ δραχμὰς 300 ὡς πρῶτος ἐνυπόθηκος δανειστής, ὁ δὲ Βασίλειος δι' ὀλόκληρον τὴν ἐκ δραχμῶν 300 ἀπαίτησίν του ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς σταφιδάμπελου, ὡς δεύτερος

εὐυπόθηκος δανειστής, μετ' αὐτὸν δὲ καὶ αὔθις ὁ Ἀπόστολος ὡς ἐνεχειρόγραφος δανειστής διὰ τὸ ἐκ δραχμῶν 100 ὑπόλοιπον τῆς ἀπαιτήσεώς του, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ δραχμῶν 100 ἐκπλειστηρίασμα θὰ λάβῃ ὁ ὀφειλέτης.

Ἄρα εἰάν πλειστηριασθῆσι σήμερον αἱ σταφιδάμπελοι αὗται θὰ ζημιωθῇ ὁ δανειστής Ἀπόστολος δραχμὰς 100, εἰάν ὁμοως πλειστηριασθῶσι μετὰ τὴν ἐκρίζωσιν τῆς Α θὰ πληρωθῶσιν ἀμφοτέρω οἱ ὅτε εἰσται εἰς τὸ ἄρτιον καὶ θὰ λάβῃ ὁ ὀφειλέτης δραχ. 100.

Παράδειγμα δεύτερον

Κτηματίας τις ἔχει τὰς σταφιδαμπέλους Α, Β, Γ, ἐκ στρεμάτων ἡ μὲν 4, ἡ δὲ 3, καὶ ἡ τρίτη 1, Ἐπ' αὐτῶν δὲ ἔχουν ἐγγράψει ὑποθήκας ἐπὶ μὲν τῆς Α ὁ Ἀπόστολος τὸ ἔτος 1886 διὰ δραχμὰς 500, ὁ δὲ Δημήτριος τὸ ἔτος 1889 διὰ δραχμὰς 500 καὶ ὁ Ἐπαμεινώνδας τὸ ἔτος 1890 διὰ δραχμὰς 200· ἐπὶ δὲ τῆς Β ὁ Βασίλειος τὸ ἔτος 1387 διὰ δραχμὰς 1,000 καὶ ἐπὶ τῆς Γ ὁ Γεώργιος τὸ ἔτος 1888 διὰ δραχμὰς 400.

Ἐάν πλειστηριασθῶσιν αἱ σταφιδάμπελοι αὗται θὰ πληρωθῶσιν εἰς τὸ ἄρτιον οἱ ἐπὶ τῆς Α εὐυπόθηκοι δανεισταί, εἰ δὲ ἐπὶ τῆς Β καὶ Γ θὰ ζημιωθῶσιν ἀνά δραχμὰς 100 ἕκαστος.

Ἐάν ὁμως ἐκρίζωθωσιν αἱ Β καὶ Γ οἱ ἐπ' αὐτῶν ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ θὰ λάβωσι προτεραιότητα ἐπὶ τῆς Α καθ' ἣν χρονολογικὴν σειρὰν εἶχον ἐγγράφῃ ὑποθήκας ἐπ' ἐκείνης, καὶ θὰ καταταχθῶσι καὶ λάβωσιν ὁ μὲν Ἀπόστολος ὀλόκληρον τὴν ἐκ δραχμῶν 500 ἀπαίτησίν του ὡς πρῶτος ἐνυπόθηκος δανειστῆς ἐπὶ τῆς Α, ὁ δὲ Βασίλειος ἐπίσης ὀλόκληρον τὴν ἐκ δραχμῶν 1000 ἀπαίτησίν του, ἀλλὰ τὰς μὲν δραχμὰς 300 ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς Β ὡς πρῶτος ἐνυπόθηκος δανειστῆς ἐπ' αὐτῆς, τὰς δὲ δραχμὰς 600 ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς Α ὡς δεύτερος ἐνυπόθηκος ἐπ' αὐτῆς καὶ τὰς 100 ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς ἰδίας ὡς ἐνεχειρόγραφος δανειστῆς, ὁ δὲ Γεώργιος ὡσαύτως ὄλην τὴν ἐκ δραχμῶν 400 ἀπαίτησίν του καὶ τὰς μὲν 100 ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς Γ ὡς πρῶτος ἐνυπόθηκος ἐπ' αὐτῆς, τὰς δὲ δραχμὰς 200 ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς Α ὡς τρίτος ἐνυπόθηκος δανειστῆς ἐπ' αὐτῆς καὶ τὰς ὑπολοίπους δραχμὰς 100 ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς ἰδίας, ὡς ἐνεχειρόγραφος δανειστῆς· ὁ δὲ Δημήτριος ἐπίσης ὀλόκληρον τὴν ἐκ δραχμῶν 500 ἀπαίτησίν του ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς Α ὡς τέταρτος ἐνυπόθηκος ἐπ' αὐτῆς καὶ ὁ Ἐπαμεινώνδας ὄλην τὴν ἐκ δραχμῶν 200 ἀπαίτησίν του ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῆς Α ὡς πέμπτος ἐνυπόθηκος δανειστῆς ἐπ' αὐτῆς. Τὸ δὲ ἐκ δραχμῶν 600 περίσυμα τοῦ ἐκπλει-

στηριάσματος θὰ λάβῃ ὁ ὀφειλέτης· διότι αἱ ἄνω ἀπαιτήσεις ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 2600 καὶ ἐὰν πλειστηριασθῶσι σήμερον αἱ σταφιδάμπελοι αὐταὶ θ' ἀποδώσωσιν ἐκπλειστηρίασμα δραχμῶν 2400, ὥστε θὰ ζημιωθῶσιν οἱ δανεισταὶ Βασίλειος καὶ Γεώργιος ἀπὸ δραχμὰς 100 ἑκαστός.

Ἐὰν ὅμως πλειστηριασθῶσι μετὰ τὴν ἐκρίζωσιν τῶν Β καὶ Γ θ' ἀποδώσωσιν ἢ μὲν Α δραχμὰς 2800, ἢ δὲ Β δραχ. 300 καὶ ἢ Γ δραχμὰς 100, ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμὰς 3200, ἐξ ὧν πληρώνονται ἔλοι οἱ δανεισταὶ καὶ λαμβάνει ὁ ὀφειλέτης ὑπόλοιπον, ὡς ἄνω ἐξέθηκα.

Παραθέσας ὅθεν τὰ δύο ταῦτα παραδείγματα ἀναλυτικῶς πρὸς κατανόησιν παραθέτω κάτωθι ἕτερον παράδειγμα κατὰ συντομώτερον τρόπον.

Παράδειγμα τρίτον

Κτηματίας τις ἔχει τὰς ἐξῆς σταφιδάμπελους καὶ τοὺς ἐξῆς ἐνυποθήκους δανειστάς: Α. σταφιδάμπελον ἐκ 4 στρ. καὶ ἐνυπόθηκον δανειστήν τὸν Ἀπόστολον διὰ δραχμὰς 2500 ἐγγράψαντα τὸ ἔτος 1896, Β. σταφιδ. ἐκ 3 στρεμμάτων καὶ ἐνυπόθ. δανειστήν τὸν Βασίλειον διὰ δραχ. 2000 ἐγγράψαντα τὸ ἔτος 1897 καὶ Γ. σταφιδ. ἐκ 1 στρέμ. καὶ ἐνυπόθ. δανειστήν τὸν Γεώργιον διὰ δραχ. 500 ἐγγράψ. τὸ ἔτος 1898. Ἐὰν πλειστηριασθῶσι σήμερον αὐταὶ θὰ λάβωσιν ὁ μὲν Ἀπόστολος δραχ. 1200 ἐκ τῆς Α, ὁ δὲ Βασίλειος δραχ. 900 ἐκ

τῆς Β, καὶ ὁ Γεώργιος δραχ. 300 ἐκ τῆς Γ, ἐν ὄλῳ 2400 δραχ.

Ἐὰν ὁμοῦς ἐκρίζωθῃ ἡ Α καὶ πλειστηριασθῶσι τὰ κτήματα ταῦτα θὰ ἀποδώσωσιν ἡ μὲν Α ὡς ἀγρὸς δραχ. 400, ἡ δὲ Β. δραχ. 2400 καὶ ἡ Γ. δραχ. 700 ἤτοι ἐν ὄλῳ δραχ. 3200. Καὶ ἐξ αὐτῶν θὰ λάβωσιν ὡς ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ ὁ μὲν Ἀπόστολος τὰς 400 τῆς Α καὶ δραχ. 300 ἐκ τῆς Β καὶ Γ ὡς κατ' ἐπέκτασιν πρῶτος ἐνυπόθηκος ἐπ' αὐτῶν, ὁ δὲ Βασίλειος δραχ. 900 ἐκ τῆς Β καὶ ὁ Γεώργιος δραχ. 300 ἐκ τῆς Γ, ἤτοι ἐν ὄλῳ δραχμᾶς 2400, δηλαδὴ ὅσας θὰ λάβωσιν ἐὰν πλειστηριασθῶσι σήμερον. Ἐκ δὲ τοῦ σ' πολοίπου ἐκπλειστηριάσματος δραχ. 800 θὰ λάβωσιν οἱ αὐτοὶ δανεισταὶ ὡς ἐνεχειρόγραφοι δανεισταὶ κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν ἤτοι ὁ μὲν Ἀπόστολος δραχ. 400, ὁ δὲ Βασίλειος δραχμᾶς 338 50[00 καὶ ὁ Γεώργιος 61 καὶ 50[00, ἃς θὰ ζημιωθῶσιν ἐὰν πλειστηριασθῶσι σήμερον.

Εἶνε περιττὸν νὰ παραθέσωμεν ἄλλα παραδείγματα, διότι ἐπὶ οἰασδήποτε περιπτώσεως ἐν τῇ βάσει τοῦ προτεινομένου νόμου θὰ κανονίζονται εὐκόλως καὶ ὁμαλῶς τὰ δικαιώματα τῶν τε ἐπὶ ὑποθήκῃ δανειστῶν καὶ τῶν κτηματιῶν πρὸς ὄφελος πάντοτε ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Ἴδὸν λοιπὸν ὅτι καὶ ὁ Γόρδιος αὐτὸς δεσμὸς λύεται διὰ τῆς σπάθης καὶ κατὰ τὸν τρόπον τοιοῦτον,

ὅστε πάντες νὰ ὠφελῶνται καὶ οὐδεὶς ζημιοῦται, ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μάλιστα ὅτι αἱ σταφιδάμπελοι θὰ τιμῶνται εἰς τὸ μέλλον μόνον δραχμᾶς 700. Ἄλλως καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι δανειστῆς τις ζημιωθῆ τι, δὲν ἐχάλασεν ὁ κόσμος, προκειμένου περὶ ταιούτου γενικοῦ καλοῦ, ἀφοῦ καὶ οὗτος θὰ ὠφεληθῆ ἀπὸ ἄλλου ὀφειλέτας του, διότι αἱ ἀπαιτήσεις του δὲν θὰ εἶναι πλέον ὀνομαστικαί. Πρὸς δὲ θὰ ὠφεληθῆ καὶ ἀπὸ τὰ κτήματά του.

Τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐκριζώσεως.

Τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τοιαύτης ἐκριζώσεως θὰ ᾧσι τὰ ἑξῆς: α'. ἕκαστος θὰ ἐκριζώσῃ ἐκείνας τὰς σταφιδαμπέλους του, αἵτινες ἀπδείχθησάν ἀνεπίδεκτοι βελτιώσεως, ἕνεκα τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους των ἢ τὰς γεγηρακυίας ἢ παραμεληθείσας. Ἐὰν δὲ τις τυχὸν δὲν ἔχη τοιαύτας (ὅπερ ἀδύνατον), δύναται ν' ἀποκτήσῃ διὰ προηγουμένης ἀνταλλαγῆς, (ἢ δι' ἀγορᾶς δελτίων ἐκριζωθείσης ἐκιάσεως) δίδων μικροτέραν καὶ λαμβάνων μεγαλειτέραν ἕκτασιν πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀνταλασσόντων ὥστε δὲν θὰ θάπανᾷ διὰ τὸ μὴ προσοδοφόρον κτῆμα. β'. θὰ καταργηθῶσιν ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε ψηφισθέντες ἐπαχθέστατοι φορολογικοὶ νόμοι (ἐπτάδραχμον, 20 0]θ παρακράτησις καὶ 15 0]θ φόρος εἰς εἶδος) καὶ θὰ δίδωμεν ἀντ' αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον μόνον δραχ. 16 διὰ φόρον ἐξαγωγῆς καὶ οὕτω

τὰ ἔξοδα τῆς ἐξαγωγῆς θὰ ᾧσι μόνον δραχ. 50, καὶ οὐχὶ 80 — 90 ὡς εἶναι ἤδη, ἥτις διαφορὰ θὰ προστίθεται εἰς τὴν πρὸς τοὺς κτηματίας προσφερομένην τιμὴν γ'. Αἱ διατηρηθησόμεναι σταφιδάμπελοι θὰ παράγωσιν ἀσφαλῶς τὰ 2[3 τοῦ ἤδη παραγομένου καρποῦ ἐκ τῶν διπλασίων κτημάτων μας, ἥτοι: ἐὰν τις ἐκ 10 στρεμμάτων παράγῃ 8 χιλιάδας λίτρας, τότε θὰ παράγῃ 5330 λίτρας, ἅς θὰ πωλῆ ἀσφαλῶς πρὸς δραχμὰς 200 — 300, καὶ οὕτω θ' ἀπολαμβάνῃ δραχμὰς 4100 — 4500, ἐξ ὧν θὰ δαπανᾷ μόνον δραχμὰς 300 διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν 5 στρεμμάτων, ἐνῶ ἤδη ἀπολαμβάνει μόνον δραχ. 800 καὶ δαπανᾷ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν 10 στρεμμάτων δραχ. 700. Δὲν εἶναι δὲ ὑπερβολικὴ ἡ τιμὴ τῶν δραχμῶν 200 — 300, διότι ἐὰν σήμερον μὲ ὄλην τὴν ὑπερπαραγωγὴν καὶ μὲ ὄλον τὸν συναγωνισμόν τοῦ μιστελλίου τιμᾶται ἡ σταφίς Πατρῶν δραχμὰς 160—170 καίτοι πληρῶναι ἔξοδα ἐξαγωγῆς δραχ. 80—90, πόσω μᾶλλον εἴταν θὰ ἔχωμεν παραγωγὴν ἴσην πρὸς τὴν ζήτησιν, καὶ ἔξοδα ἐξαγωγῆς ὀλιγώτερα κατὰ 40 δραχμὰς δ'.) Τὰ ἔξοδα τῆς καλλιέργειας θὰ ᾧσιν εὐθηνότερα καίτοι ἡ καλλιέργεια θὰ γίνηται τελειότερα. ε.) Τὸ ἔδαφος τῶν ἐκρίζωθησομένων σταφιδάμπελων θ' ἀπεδίδη εἰς ἡμᾶς ἄλλην πρόσοδον. ς'.) Θ' ἀναπτυχθῆ ἡ κτηνοτροφία καὶ οὕτω θὰ ἔχωμεν εὐθηνότερον τὸ κρέας, βούτυρον, μῆλιον καὶ τὴν πρὸς λίπανσιν τῶν κτημάτων μας κό-

προν. ζ') Αί ἀπαιτήσεις τῶν δανειστών θὰ ᾧσι πραγματικά καὶ οὐχὶ ὀνομαστικά ὡς εἶναι ἤδη. Καὶ ἐν γένει οἱ σταφιδικοὶ πληθυσμοὶ θ' ἀναζήσωσιν, ἂν δὲν πλουτίσωσι, καὶ σὺς αὐτοῖς θ' ἀναζήσωσι τὸ ἐμπόριον καὶ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα ὡς καὶ αὐτὸ τὸ Δημόσιον, διότι οἱ σταφιδικοὶ πληθυσμοὶ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὴν καρδίαν τοῦ σώματος, ἣτις ἐφ' ὅσον ὑγιαίνει, ὅλον τὸ σῶμα ὑγιαίνει, μόλις δὲ παύσῃ νὰ λειτουργῇ ὅλον τὸ σῶμα νεκροῦται.

Ἐμπρὸς λοιπὸν κτηματῖαι εἶπωμεν τῆ Προνομιῷ χφ πῆγενε εἰς τὸ καλόν, ἐφοῦ δὲν σὲ συμφέρει, καὶ ἄρωμεν ἀνά χεῖρας τὸν πέλεκυν καὶ λύσωμεν τὸν Γόρδιον δεσμὸν ὡς τὸν ἔλυσεν ὁ Ἀλέξανδρος διὰ τῆς Σπάθης, ἵνα μὴ ἔχωμεν ἐκάστοτε τὰς ἐπείλας κτὶ θὰ γίνηται ἐὰν χρεωκωπήσωμεν καὶ μείνωσιν ἐπάνω σας τὰ ἀποθέματα κλπ.; ἔρα χαρίσατέ μας τὴν περιουσίαν σας». Καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο δεόν νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν Κυβέρνησιν· ἄλλως θὰ εὔρεθῃ εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποδεχθῇ τὰς τροποποιήσεις τῆς συμβάσεως καὶ γείνωσι Νόμος τοῦ Κράτους· ὅτε ἐπιτρέψατέ μοι νὰ προφητεύσω ὅτι αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος θὰ καταπέσωσιν εἰς τὰς δραχμας 70 περίπου, τοῦ θ' ὅπερ θὰ ἔχη ὡς φοβοῦμαι, ὀλεθρίας συνεπειάς, κοινωνικάς, καὶ οἰκονομικάς ἐν τῷ τόπῳ.

N. A. O.

Σταφιδοκτῆμων

